

Full diocesà

23 de març del 2025

p5 — Viacrucis jove de Setmana Santa a Montserrat

p6 — El 25 de març, Jornada per la Vida

Ritu d'elecció dels catecúmens a la catedral

El dia 9 de març va tenir lloc a Vic el ritu d'elecció dels catecúmens. El catecumenat és el procés a través del qual els adults no batejats es preparen per a rebre els sacraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia. L'Església preveu diversos ritus que marquen cada etapa de l'itinerari. Amb el ritu d'elecció, els catecúmens, ara ja «elegits», enceten l'última fase preparatòria per tal de rebre els sacraments la Vetlla Pasqual d'enguany.

La trobada va consistir en dues parts. Primerament, el senyor bisbe va donar la benvinguda als catecúmens i als seus rectors, padrins i familiars al palau episcopal. Tots

van sortir enriquits de les paraules del prelat i dels testimonis compartits. En segon lloc, es va celebrar el ritu d'elecció a la cripta de la catedral, on els catecúmens van ser enrobustits espiritualment per a caminar l'etapa final abans de rebre els sacraments.

Enguany rebran els sacraments d'iniciació cristiana deu catecúmens, provinents de Manresa, Manlleu i Sant Pere de Torelló. Un d'ells rebrà els sacraments a la presó.

Exhortem tots els fidels a pregar per ells, per tots aquells qui estan en el procés del catecumenat i pels adults no batejats a qui Déu cridarà a formar part de la seva Església.

«Els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure».

Diumenge III de Quaresma / Cicle C

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. [...] (3,1-8a.10.13-15)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.
[102]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure. (10,1-6.10-12)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang

d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.»

I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

(13,1-9)

«El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor». El seu amor als fidels és tan immens com la distància del cel a la terra»

«Senyor, deixeu-la encara aquest any»

Andrey Castrillón, prev.

Cada any, el temps de Quaresma ens porta un missatge particular segons el cicle litúrgic. Aquest any, amb l'evangelí de Lluc, el focus està en la misericòrdia de Déu i en la necessitat d'aprofitar aquest temps per a transformar el nostre cor. L'evangelí d'avui ens convida precisament a aquesta conversió profunda. Jesús interpreta dos fets tràgics —la repressió de Pilat al Temple i l'accident dels treballadors de la torre de Siloè— com una oportunitat per a reflexionar sobre la necessitat de canvi. Lluny de veure'ls com un càstig diví, els presenta com una crida a la conversió. Ens recorda que transformar la vida requereix un compromís constant. Al mateix temps, ens ensenya a llegir els moments difícils des de la fe: fins i tot enmig de l'adversitat, Déu continua guiant-nos i convidant-nos a confiar en la seva providència.

Davant aquesta crida constant a la conversió, la paràbola de la figuera revela el rostre pacient i misericordiós de Déu. Més que una amenaça, és una prova del seu amor, ja que ens dona temps per a reorientar la nostra vida cap al bé. L'experiència del perdó i l'amor de Déu ens impulsa a créixer i a donar fruit. Tot i això, no podem entendre la paciència del Senyor com una invitació a posposar el canvi indefinidament. Déu sempre perdona i acompanya, però espera una resposta sincera i compromesa per part nostra.

L'evangelí d'avui ens convida a viure la conversió sense dilacions. No n'hi ha prou amb evitar el mal, sinó que cal viure amb sentit i plenitud, desenvolupant els dons que Déu ens ha donat. La seva crida continua essent actual i urgent: no podem desaproveitar aquesta oportunitat de gràcia.

La imatge

La urgència de la conversió penitencial, una crida constant que porta a tornar a Déu per tenir vida i escapar-se d'un mal fracàs, i no ser com una figuera improductiva. Compitem d'antuvi amb la misericòrdia divina, sempre a punt per a recomençar i oferir un nou espai. Cal tornar a la il·lusió primera, com la parella que vol retrobar l'amor primer. Des de Déu tenim assegurat l'acolliment.

Paràbola de la figuera estèril (1748)

Agenda

Lit. hores: Setmana III

24 dilluns

— Sant Cebrià de Tarragona
— Sant Òscar Romero, bisbe
— Santa Caterina de Suècia, mr.
2R 5,1-15a / Salm 41 / Lc 4,24-30

25 dimarts

L'Anunciació de la Verge Maria i
Encarnació del Senyor
Mare de Déu del Portal, a Prats de Rei
Jornada per la vida
Is 7,10-14;8,10 / Salm 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38

26 dimecres

— Sant Càstul de Roma, soldat
Dt 4,1.5-9 / Salm 147 / Mt 5,17-19

27 dijous

— Sant Alexandre, soldat
Jr 7,23-28 / Salm 94 / Lc 11,14-23

28 divendres

Dia d'abstinència
— Sant Doroteu, mr.
Os 14,2-10 / Salm 80 / Mc 12,28b-34

29 dissabte

— Sant Eustasi
Os 6,1-6 / Salm 50 / Lc 18,9-14

30 Diumenge IV de quaresma, «Laetare»/cicle C

— Santa Glàdis, reina
— Sant Joan Clímac, abat
Js 5,9a.10-12 / Salm 33 / 2C 5,17-21 / Lc 15,1-3.11-32

El bisbat de Vic, present en el pelegrinatge de docents de Religió a Roma

Redacció

Una representació del bisbat de Vic va participar activament en el pelegrinatge de 170 docents de Religió dels bisbats amb seu a Catalunya a Roma, amb motiu del Jubileu. Malgrat les inclemències meteorològiques i els desafiaments logístics, l'esdeveniment va ser un èxit, reforçant el caràcter festiu i formatiu de la trobada. Aquesta iniciativa respon a la voluntat de l'episcopat català i fou organitzada pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), entitats que col·laboren estretament en la celebració anual de les jornades de mestres i professors de Religió sota el lema «AprenderEnsenyar».

Enguany la trobada ha adoptat el format de pelegrinatge, consolidant la sintonia entre les dues institucions, un model de col·laboració a escala estatal. L'activitat, reconeguda pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, ha combinat formació i espiritualitat a través de la visita guiada a diverses basíliques majors de Roma, moments de pregària, conferències i l'eucaristia a la basílica de Sant Pere del Vaticà. A més, els participants han compartit un ambient d'entesa i intercanvi enriquidor.

Un dels moments destacats va ser la visita a la basílica de Santa Maria in Trastevere, on Mn. Armand Puig, president de l'Agència de la Santa Seu per a l'Avaluació i la Promoció de la Qualitat de les Universitats i Facultats Eclesiàstiques (AVEPRO), oferí un càlid acolliment. L'estada en aquesta

basílica culminà amb una pregària col·lectiva entonant el Virolai. Tot seguit, el grup assistí a la conferència del P. Robert Hernandez, del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació, sobre el document «La identitat de l'escola catòlica per a una cultura del diàleg».

El pelegrinatge també va comptar amb la intervenció del conseller de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat de Catalunya, Ramon Espadaler, que subratllà la tasca essencial dels docents de Religió en la transmissió cultural i la sensibilització generacional dels joves. L'acompanyava el director general d'Afers Religiosos, Ramon Bassas, reafirmant el compromís institucional amb la formació religiosa.

L'acte de cloenda consistí en una eucaristia i una pregària especial per la salut del papa Francesc, seguida d'una visita cultural a monuments d'interès històric per als docents. Entre els testimonis, Anna Vila, responsable de pastoral educativa de la Fundació Escoles Parroquials de l'Arquebisbat de Barcelona, ha destacat que aquesta experiència ha estat transformadora, mentre que Alba Company, de la Fundació Vedruna Catalunya Educació, ha posat en valor la diversitat del món educatiu i el paper del Vaticà com a referent del missatge de Jesús.

La catedral de Vic acull les «24 hores per al Senyor»

Els dies 28 i 29 de març la catedral de Vic se sumará a la iniciativa «24 hores per al Senyor», una proposta del papa Francesc destinada a aprofundir en el temps de Quaresma. Convida els fidels a viure la misericòrdia de Déu a través de la pregària continuada i el sagrament de la penitència, en un ambient d'adoració eucarística.

Enguany el lema triat, en sintonia amb l'Any Jubilar, és «Vós sou la meva esperança», verset extret del Salm 71. La catedral estarà oberta del divendres dia 28 a les 13h, quan se celebrarà una missa i s'exposarà el Santíssim, fins al dissabte dia 29 a la mateixa hora, en què es posarà fi a les 24 hores amb la reserva solemne.

Viacrucis jove per Setmana Santa

Dilluns Sant, 14 d'abril del 2025 a Montserrat

S'acosta la Setmana Santa i, com no pot ser d'altra manera, torna el Viacrucis Jove a Montserrat. Des de la Delegació de Joves us convidem a participar en aquesta jornada tan significativa. Us hi esperem! Els destinataris de l'activitat són: adolescents, joves, nois i noies de la catequesi de confirmació. Més informació: joves@bisbatvic.org · tel. 621 140 086 · Xarxes: @delejv

Horari de la jornada:

10:15 – Arribada a Montserrat. Acolliment i presentació dels grups i de l'activitat a la plaça dels Apòstols (al costat del Restaurant Montserrat).

11:00 – Viacrucis jove per la ruta de la muntanya.

13:30 – Dinar.

14:30 – Gresca jove.

16:00 – Celebració penitencial al santuari i pregària a la Mare de Déu.

17:45 – Tornada.

Transport: Hi haurà dos autocars. El primer farà parada a Ripoll, Manlleu i Vic. El segon, a Igualada i Manresa. No podem garantir lloc a l'autocar a aquells que s'hi inscrivin més tard del 10 d'abril. Inscripcions: es poden fer formulari del QR. És necessari inscriure's. El preu d'inscripció i transport és de 8 euros. Cal portar-se el dinar.

Vic acull la trobada anual de la pastoral penitenciarària

El dia 1 de març el Seminari de Vic va acollir la trobada anual de capellans i voluntaris de la pastoral penitenciarària de les diòcesis catalanes. La jornada girà entorn d'un tema de gran sensibilitat: el suïcidi en l'ambient de les presons i el paper de l'esperança que el Jubileu pot aportar a moltes persones privades de llibertat. L'acte va ser presidit pel bisbe de Vic i tingué el seu moment culminant en la celebració de l'Eucaristia. En aquest mateix marc d'acompanyament, el dissabte anterior un grup d'interns pogué gaudir d'una excursió programada pels voltants de Manresa. Aquesta sortida, organitzada amb la col·laboració de voluntaris i responsables de la pastoral penitenciarària, va permetre de passar una jornada de convivència en un ambient de natura i germanor. A més, el primer diumenge de Quaresma, la comunitat de Lledoners va viure un moment significatiu amb la visita de les germanetes de l'Anyell, que van animar l'Eucaristia. Durant aquesta celebració, un intern va rebre l'oli dels catecúmens com a pas previ al baptisme.

Abraçant la vida, construïm esperança: la Jornada per la Vida 2025

A Espanya des de 1985 fins al 2023 s'han practicat més de 2,5 milions d'avortaments

El pròxim 25 de març, solemnitat de l'Anunciació del Senyor, l'Església celebra la Jornada per la Vida sota el lema «Abraçant la vida, construïm esperança». Aquesta iniciativa, impulsada per la Subcomissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida, pren aquest any un relleu especial dins el context del Jubileu 2025 convocat pel papa Francesc amb el lema «Pellegrins de l'esperança».

Els bisbes de la subcomissió han destacat en el seu missatge la importància d'una visió plena d'entusiasme sobre la vida, que es pugui compartir amb els altres. En aquest sentit, subratllen que aquesta actitud esperançada està íntimament relacionada amb trobar el sentit de l'existència. En una societat marcada per un ritme fre-

nètic i per la recerca immediata de satisfacció, els bisbes proposen una reflexió profunda sobre les preguntes fonamentals de la vida: qui som, quin sentit té el sofriment i el mal, què podem aportar a la societat i què podem esperar-ne, i què hi ha més enllà de la vida terrenal.

Segons el missatge episcopal, la resposta a aquests interrogants es troba en Jesucrist. «Només en el Fill de Déu encarnat per la nostra salvació descobrim la veritable resposta als nostres anhels més profunds», afirmen. Així, a la llum de la revelació, l'ésser humà es descobreix a si mateix com a creat per amor i destinat a estimar.

Reptes i preocupacions per a la societat actual

Els bisbes també constaten alguns dels grans reptes que afronta la societat avui dia. Un dels més preocupants és el descens de la natalitat, una qüestió que requereix una anàlisi profunda per a trobar-ne les causes i les possibles solucions. Així mateix, alerten sobre l'augment del nombre d'avortaments, recordant que des de l'aprovació de la llei de l'avortament a Espanya l'any 1985 fins al 2023, s'han practicat més de 2,5 milions d'interrupcions voluntàries de l'embaràs. Només en el 2023, es van registrar 103.097 avortaments.

Davant aquesta realitat, els bisbes insisteixen que l'amor conjugal entre un home i una dona és «l'expressió plena de la vocació a l'amor segons el pla de Déu» i que els fills són una esperança per al futur. Per això, fan una crida a impulsar polítiques públiques que protegeixin les famílies i fomentin un entorn econòmic i social favorable perquè els joves puguin formar una llar estable. Això inclou garantir llocs de treball dignes i estables, salaris justos, habitatges assequibles i incentius per a evitar l'emigració.

A més, destaquen la necessitat de promoure una cultura que valori el matrimoni i la família com a fonament de la societat. En aquest sentit, animen a treballar per una societat que abraçi la vida i construeixi esperança, seguint el missatge de l'Evangeli i el testimoni de l'amor cristià.

Els escrits de Maria Valtorta no tenen origen sobrenatural

Redacció

El Dicasteri per a la Doctrina de la Fe ha publicat un comunicat en què aclareix la posició de l'Església sobre els escrits de Maria Valtorta (1897-1961), una escriptora italiana coneguda per afirmar que rebia visions i dictats celestials sobre la vida de Jesús i Maria. L'obra més destacada de Valtorta és *L'Evangeli tal com m'ha estat revelat*, una extensa narració que descriu episodis de la vida de Jesús amb gran detall, incloent-hi diàlegs i escenaris que no es troben en els evangelis canònics. La major part de la seva obra va ser escrita durant el període en què romangué prostrada al llit a causa de problemes de salut.

El comunicat del Dicasteri respon a les nombroses consultes rebudes, tant per part del clergat com dels fidels laics, sobre la postura de l'Església respecte als escrits de Valtorta. En aquest sentit, es reitera que les suposades visions, revelacions i comunica-

cions contingudes en les seves obres no poden considerar-se d'origen sobrenatural. Més aviat s'ha d'entendre que són formes literàries que l'autora va fer servir per a narrar, segons el seu propi estil, la vida de Jesucrist.

A més, el Dicasteri per a la Doctrina de la Fe recorda que la tradició de l'Església no accepta els evangelis apòcrifs ni altres textos similars com a normatius, ja que no en reconeix la inspiració divina. Per aquest motiu, s'insisteix en la necessitat de referir-se als evangelis canònics, que són l'única font segura i inspirada per a la fe cristiana.

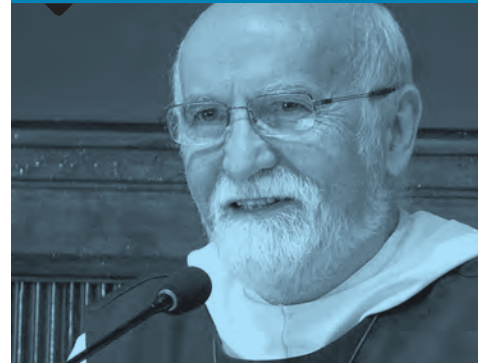
Amb aquest aclariment, el Vaticà reafirma la seva postura i convida els fidels a centrar la seva lectura i meditació en els evangelis reconeguts per l'Església, evitant donar credibilitat a textos que, tot i el seu valor literari, no tenen fonament sobrenatural segons la doctrina catòlica.

El llibre

Cridats a la vida

Jacques Philippe

17,90 euros

189 pp.

L'Editorial Albada presenta *Cridats a la vida*, la primera traducció al català d'un dels títols més llegits de Jacques Philippe, autor de referència en espiritualitat contemporània. Amb més d'un milió d'exemplars venuts en tot el món i traduït a més de vint llengües, Philippe ens convida a descobrir el sentit profund de la nostra existència i a viure amb plenitud.

Aquest llibre neix d'una reflexió sobre la crida fonamental que Déu fa a cada persona des del moment de la seva creació: una invitació constant a creure, esperar i estimar. Malgrat les dificultats i el sofriment que sovint marquen el camí, *Cridats a la vida* ens recorda que cada experiència —les trobades amb els altres, els moments de joia o de dolor, els desitjos més profunds del nostre cor— poden convertir-se en oportunitats de creixement interior.

Caminar junts en l'esperança (I)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc —per qui preguem a fi que es recuperi de la malaltia i pugui continuar servint l'Església amb tendresa i fermesa— en el missatge de la Quaresma d'enguany proposa com a tema: «Caminar junts amb esperança». Nosaltres acollim amb esperit filial i comunió fraternal la seva invitació, amb la certesa que ens ajudarà a una conversió autèntica que ens encamini a compartir amb més intensitat la vida nova que brota de la mort i resurrecció de Crist.

La vida del cristià és un camí. De fet, la quarantena quaresmal ens fa presents els quaranta anys del poble d'Israel pelegrí pel desert vers la terra promesa. El desert és el lloc de la prova i també del creixement. El camí de la vida és com un pelegrinatge: no és un caminar per caminar, sinó fer-ho per arribar a una meta. L'Any Sant ens convida a fer un pelegrinatge als llocs jubilar: les basíliques romanes, així com els temples designats en cada bisbat. Recordem que a la nostra diòcesi són temples jubilar, a més de la catedral, la Seu de Manresa, Santa Maria d'Igualada i el monestir de Santa Maria de Ripoll. La gràcia de la indulgència s'ofereix com un do en tots aquells llocs sants.

Ens hem de redescobrir com a pelegrins: venim de Déu i anem vers Ell.

Una primera crida de conversió és redescobrir-nos com a pelegrins. Existim perquè som estimats de Déu. Ell és a l'origen de la nostra vida personal. Sabem, a més, que la nostra meta és la trobada amb el Senyor. Venim de Déu i anem vers ell: aquesta és la nostra condició fonamental com a pelegrins. Ens diu el Papa: «Com em deixo interpel·lar per aquesta condició? ¿Estic realment en camí, o una mica paralitzat, estàtic, amb por i falta d'esperança, o

satisfet en la meua zona de confort?» I concreta encara més: «Busco camins d'alliberament de les situacions de pecat i de falta de dignitat?»

La Quaresma és el temps propici per a posar-nos al davant del que ens esclavitzava, a la llum de la Paraula i amb un cor humil que demana la força de l'Esperit per a emprendre el camí de la llibertat. Aquest camí no és pas fàcil; requereix el coratge d'afrontar la veritat i confiar en Déu. Francesc, papa, ens convida a mirar els migrants, germans nostres que fugen de situacions de misèria o de violència, buscant una vida millor per a ells i els seus éssers estimats. Hem de reconèixer el seu esforç i la seva lluita per la llibertat i la dignitat. I nosaltres, ¿continuem a la «zona de confort» sense caminar vers la llibertat, abandonant el pecat que ens esclavitzava?

